

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Івано-Франківськ

«11» червня 2024 року

Слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області підполковник юстиції КАРАБІН Володимир Ігорович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 2202209000000225 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

ГУСАКОВІЙ Анастасії В'ячеславівні,
17.12.2001 року народження, уродженці
села Підгорівка Старобільського району
Луганської області, зареєстрованій за
адресою: Луганська область,
Старобільський район, село Підгорівка,
провулок Зареченський, буд. 7, громадянці
України, -

про підозру у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтю 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України, захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно ст. 132 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Зазначені конституційні принципи організації територіального устрою обумовлені формою державного устрою України як унітарної держави, закріпленою ст. 2 Основного Закону держави.

Відповідно до ст. 133 Конституції України, систему адміністративно-територіального устрою України складають: Автономна Республіка Крим, області, райони, міста, райони в містах, селища і села. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади російської федерації (далі - рф) та службових осіб з числа керівництва Збройними силами рф виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону з метою порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу послуговували євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і зс рф як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам рф, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту рф на території України - в Автономній Республіці Крим (далі - АР Крим) та у м. Севастополі.

Своєї злочинної мети співучасники з числа представників влади і зс рф вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців зс рф, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до вищевказаного злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та рф, створення і фінансування терористичних організацій та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та кордону, загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

У подальшому президент рф, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних сил рф на територію України.

24 лютого 2022 року, близько 05 год 00 хв, зс рф розпочали ракетні обстріли військових об'єктів на території України та широкомасштабне військове вторгнення

на територію України, зокрема в Київську, Чернігівську, Харківську, Сумську, Донецьку, Луганську, Запорізьку та Херсонську області.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який в подальшому було неодноразово продовжено, і наразі він діє строком до 12 серпня 2024 року.

24 лютого 2022 року військовослужбовці збройних сил чи інших військових формувань російської федерації, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій і цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське й оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території України, в тому числі й селища Біловодськ Біловодської селищної громади Старобільського району Луганської області, яке було захоплено та окуповано 24.02.2022.

Російська федерація вчинила злочин агресії проти України та здійснила тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань рф, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони рф, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам рф, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих рф, а також за допомогою окупаційної адміністрації рф, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні рф самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Держава в центрі Європи, Україна, котра вперше в світовій історії добровільно відмовилась від третього за потужністю ядерного арсеналу, перетворилась на епіцентр варварської війни російської федерації проти України. Російська федерація розв'язала екзистенційну війну проти всього українства, відкрито заявляючи світові, що метою цієї війни є знищення Української держави та українців як нації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

У відповідності до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закону № 1207-VII), тимчасово окупована рф територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні

формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Згідно п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону № 1207-VII, тимчасово окупована територія рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація рф території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Відповідно до п. 10 розділу II Наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 року «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» територію Біловодської селищної територіальної громади Старобільського району Луганської області з 24.02.2022 внесено в перелік територій України, які тимчасово окуповані російською федерацією (розділ VIII, пункт 1).

Після окупації 24.02.2022 селища Біловодська Старобільського району Луганської області представниками збройних формувань російської федерації фактично узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій території міста шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління в усіх сферах життєдіяльності громади міста, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення.

Починаючи з 24.02.2022 на територію України, в тому числі на територію Луганської області, з порушенням правил перетину державного кордону України почали прибувати невстановлені розслідуванням представники військових, державних, правоохоронних органів російської федерації для організації діяльності, кінцевою метою якої є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

До їх завдань на тимчасово окупованій державною-агресором території Луганської області відноситься встановлення влади окупаційних військ російської федерації на території населених пунктів Луганської області; керування процесами створення та діяльності окупаційних органів влади, у тому числі правоохоронних органів; створення умов неможливості дій українських органів влади та законів України на вказаній території, впровадження обігу грошової одиниці РФ, використання системи оподаткування РФ, реєстрації суб'єктів господарської діяльності, органів влади, місцевого самоврядування за законодавством РФ, надання освітніх та медичних послуг, робота правоохоронної та судової систем, організація та проведення незаконних виборів та референдумів та як кінцева мета – зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Колабораціонізм – це співпраця громадянина України з російською окупаційною владою та створеними чи підтримуваними російською федерацією незаконними збройними формуваннями на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях.

З метою формування правоохоронних органів на території Луганської області, підтримання окупаційного режиму, забезпечення тотального контролю, виконання злочинних наказів окупаційної влади представниками окупаційної влади у селищі Біловодську, вулиця Центральна (Леніна), 75 створено незаконний правоохоронний орган – т. зв. «Беловодский районный отдел внутренних дел МВД ЛНР» (мовою оригіналу), та почали підшукувати осіб з числа місцевих колаборантів, які б співпрацювали з ними та працювали у новоствореному окупаційною владою незаконному правоохоронному органі.

Згідно т.зв. «указа главы луганской народной республики: о системе и структуре исполнительных органов ЛНР» від 30.04.2022 № УТ-270/23 на тимчасово окупованій території Луганської області введено оновлену структуру виконавчих органів влади псевдо республіки.

Громадянка України Гусакова А.В., дотримуючись проросійських поглядів, підтримуючи тимчасову окупацію Луганської області окупаційними військами держави-агресора, умисно, діючи на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та незалежності України, після окупації селища Біловодськ Біловодської селищної громади Старобільського району Луганської області, у невстановлений досудовим розслідуванням час, почала активно співпрацювати з окупаційними органами, маючи на меті обійняти посаду в незаконно створених правоохоронних органах т. зв. «Луганської народної республіки», зокрема допомагала збройним формуванням російської федерації виявляти колишніх учасників АТО, проукраїнських налаштованих жителів селища Біловодська та найближчих населених пунктів Старобільського району.

Так, на початку березня 2022 року (більш точний час в ході досудового розслідування не вдалося встановити), громадянка України Гусакова А.В., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, підтримуючи збройну агресію російської федерації на території України, свідомо погодилася на пропозицію невстановлених осіб з числа військовослужбовців та представників спецслужб російської федерації та добровільно зайняла посаду так званого дільничного поліцейського селища Біловодська Старобільського району Луганської області у т. зв. «Беловодском районном отделе внутренних дел МВД ЛНР» (мовою оригіналу), тобто

посаду у незаконно створеному окупаційною владою правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Луганської області.

Таким чином, Гусакова Анастасія В'ячеславівна обґрунтовано підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

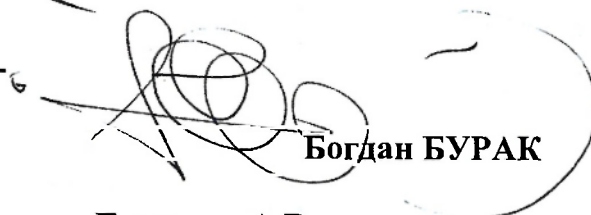
Слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ
в Івано-Франківській області
підполковник юстиції

Володимир КАРАБІН

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні -
начальник відділу Івано-Франківської
обласної прокуратури

Богдан БУРАК

Підозрювана _____ Гусакова А.В.

Підозрюваний згідно ст. 42 КПК України має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Також, підозрюваному роз'яснено зміст ст. 63 Конституції України, про те, що: особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права і обов'язки отримав, права підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі.

Підозрювана _____ Гусакова А.В.

«___» год. «___» хв. _____ 2024 року

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий в ОВС слідчого відділу Управління

СБ України в Івано-Франківській області

підполковник юстиції

Володимир КАРАБІН

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки)
**ГУСАКОВА Анастасія
В'ячеславівна, 17.12.2001**
р.н. про явку 25, 26, 27
червня 2024 року, о 11 год.
00 хв. до слідчого в ОВС
слідчого відділу УСБУ в
Івано-Франківській області
Карабіна В.П., р.т.
(0342)590593, за адресою:
м. Івано-Франківськ, вул.
Сахарова, буд. 15, для
вручення письмового
повідомлення про підозру та
проведення слідчих та
процесуальних дій у статусі
підозрюваного у
кримінальному провадженні
№ 22022090000000225

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

« ____ » _____ 20__ року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) **ГУСАКОВА Анастасія В'ячеславівна, 17.12.2001**
р.н., відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК Вам необхідно
з'явитися 25, 26, 27 червня 2024 року року, о 11 год. 00 хв. до
слідчого в ОВС слідчого відділу УСБУ в Івано-Франківській
області Карабіна В.П., р.т. (0342)590593, за адресою: м. Івано-
Франківськ, вул. Сахарова, буд. 15, для вручення письмового
повідомлення про підозру та проведення слідчих та
процесуальних дій у статусі підозрюваного у кримінальному
провадженні № 22022090000000225.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий в ОВС СВ УСБУ
в Івано-Франківській області **Володимир КАРАБІН**

М.П.

« 22 » червня 2024 року